

NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI
EGYETEM
Doktori Tanács

PAPP CSABA LAJOS NY. R. MK. ALEZ.

***- A magyar-román államhatáron átnyúló rendészeti együttműködés korszerűsítési
lehetőségeinek kutatása -***

című doktori (PhD) értekezésének szerzői ismertetése és
hivatalos bírálatai

Budapest
2013

NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM

PAPP CSABA LAJOS NY. R. MK. ALEZ.

*- A magyar-román államhatáron átnyúló rendészeti együttműködés korszerűsítési
lehetőségeinek kutatása -*

című doktori (PhD) értekezésének szerzői ismertetése és
hivatalos bírálatai

Témavezető:

Dr. Hornyacsek Júlia, egyetemi docens

Budapest
2013

1. A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA

Az Európában lezajlott és jelenleg is alakuló uniós változások, a schengeni térséghez történő csatlakozás nemcsak az államok nemzetgazdaságának, iparának, társadalmának az átalakulását indukálta, hanem a rendészeti terület összefogását, az államhatárokon átnyúló jelleg kialakítását, működtetését is. Ezen nemzetközi folyamatok hatására, az átalakult gazdasági-társadalmi környezet mellett fokozottan megjelentek az illegális cselekmények, melyek szerkezete, iránya, jellege állandóan változik, így szükségszerűen át kell alakuljon a rendészet is: ma már nem elég az államon belüli komplex jelleg, a rendészeti együttműködést ki kell vetíteni nemzetközi szintre is. A terület fontosságát sugallja az is, hogy e feladatok ma már az Európai Unió első pillérében szerepelnek.

A nemzetközi tapasztalatok azt igazolják, hogy az államoknak a bűnüldözési feladatok mellett össze kell hangolniuk a rendészeti, így a határrendészeti-, az idegenrendészeti-, a bevándorlási-, a vízumrendészeti-, továbbá a tűz- és katasztrófavédelmi feladataikat is, annak érdekében, hogy az államhatárokon átnyúló jogellenes cselekményekkel szemben eredményesen tudjanak fellépni. Fontos ennek érdekében figyelemmel kísérni a nemzetközi eseményeket, az illegális migráció irányát és az erre települő, ezt kihasználó bűnözői köröket.

Köztudott, hogy e meghatározó szempontok alapján a Magyar Köztársaság és a Román Köztársaság is a kelet-nyugat irányú jogellenes cselekmények folyamatában főirányban helyezkedik el. Így nemcsak az uniós államokkal, hanem keleti szomszédos államokkal is intenzív feladatki alakítást és azok összehangolását kell végrehajtania a rendészetnek.

Magyarország Európai Unió csatlakozása óta hét év, míg a schengeni térség teljes jogú tagsága óta több, mint három év eltelt. Ezalatt is változott a rendészet: 2008-ban megtörtént a Rendőrség és a Határőrség integrációja, korszerű eszközök kerültek beszerzésre, a végrehajtó állomány képzése átalakult a kor követelményeinek megfelelően, számos nemzetközi szerződés lett megkötve, illetve tagjai lettünk több nemzetközi, illetve regionális szervezetnek.

Fentiek alapján szükségesnek tartottam a határrendészeti együttműködés újraértelmezését, korszerűsítését, hiszen olyan együttműködési módszerekre van ma szükség, amelyek megfelelően igazodnak a napi gyakorlat során felmerülő konkrét helyzetekhez, ezáltal új lehetőségeket keresve oldják meg a határrendészet folyamatosan változó, aktuális feladatait.

2. KUTATÁSI CÉLOK

Kutatási célkitűzésemnek tekintetem az alábbiakat:

1. Elemezni és értékelni a határrendészet fejlődését, illetve napjaink megoldásra váró kérdéseit (különös tekintettel a migráció, a vízumrendészet, az idegenrendészet, a bevándorlás, bűnügy, valamint az állam közös határszakaszain jelentkező tűz- és

- katasztrófavédelmi feladatokkal kapcsolatos aktuális helyzetre), majd mindezek alapján kijelölni a fejlesztésre szoruló elemeket, megoldásokat.
2. Áttekinteni és értékelni, hogy az európai integrált határigazgatási rendszer célkitűzései és alapelvei hogyan valósulnak meg a gyakorlatban Magyarországon és Romániában.
  3. Áttekinteni, hogy milyen nemzetközi gyakorlat létezik ma Európában az államok közötti együttműködés területén, különös tekintettel Magyarország rendészettel és határrendészettel kapcsolatos együttműködési szerződéseire; ezen belül is részletesen elemezni a magyar-román együttműködést az eddig megkötött kétoldalú egyezmények tükrében.
  4. Legfontosabb célkitűzésem az volt, hogy – a schengeni feltételek teljesülése esetén, és ha a kétoldalú megállapodások lehetővé teszik – döntéstámogató, döntéselőkészítő javaslatot tegyek egy korszerűsített és hatékonyabb államok közötti határrendészeti együttműködési módra: a közös elhelyezéssel történő közös járőrszolgálati rendszer megvalósítására. Céлом volt tehát kidolgozni egy még nem létező, a jelenleg belső határon alkalmazott módszerekből a jó elemeket hasznosító, új gyakorlati rendszert, mely a magyar-román rendészeti együttműködés új irányát jelentheti, és a közös rendészeti feladatok megoldásának alapjául szolgálhat.
  5. Ennek érdekében fontosnak tartottam megvizsgálni, hogy a 4. célkitűzésben körvonalazott rendszer működtetésében érintett állomány támogatja-e a javaslatot, milyen attitűddel, fenntartásokkal rendelkezik ezzel kapcsolatban.
  6. Fentiek alapján céлом volt továbbá megvizsgálni, hogy a jelenleg belső határon alkalmazott módszerekből melyek azok, amelyek a végrehajtó állomány és a vezetők véleménye szerint a munkát segítik, hatékonyabbá teszik, és melyek azok, amelyek gátolják az eredményes munkavégzést.

3. KUTATÁSI MÓDSZEREK

A kutatómunka során követelménynek tekintettem az értekezés vertikális és horizontális összefüggéseinek kialakítását, a kutatási célok, a hipotézisek, az alkalmazott módszerek, a következtetések és a konklúzió alapján megfogalmazott tudományos eredmények összhangjának megtartását.

Valamennyi kérdéskör vizsgálatánál a módszerek komplex alkalmazására törekedtem:

- Felkutattam és elemeztem a kutatási témámhoz illeszkedő szakirodalmat és a korábban e tárgyban készült kutatásokat.
- A rendelkezésre álló forrásadatokat fejezetenként rendszereztem, összegeztem és értékeltem. Az elemzés során igyekeztem minden egyes érintett témával kapcsolatban feltárni, mely területeken látom szükségesnek a fejlesztést, új módszerek és eljárások bevezetését, majd ezekre is kidolgoztam javaslatokat, amelyeket a fejezetek végén a következtetésekben összegeztem.
- Részt vettem hazai és nemzetközi szakmai fórumokon, tanulmányutakon és konferenciákon, ahol előadásokat tartottam, így a tudományos közösség nyilvános vitájára bocsátottam a kutatási eredményeimet. Emellett tapasztalatokat gyűjtöttem, véleményt cseréltem más kutatókkal és gyakorlati szakemberekkel a kutatási témám konkrét kérdéseiről.

- Ismereteket gyűjtöttem más államok – főként Románia – tapasztalatairól és eredményeiről.
- Konzultációkat folytattam a téma szűkebb szakterületeit képviselő kutatókkal, szakemberekkel.
- Rendszereztem az eddigi pályafutásom alatt szerzett tudásomat, tapasztalataimat.
- A közös elhelyezéssel történő közös szolgálatellátás bevezetésére vonatkozó javaslatom megfogalmazásához a saját tapasztalataimon kívül magyar és román döntéshozókkal készült interjúkat, illetve a magyar, illetve a román határszakaszon szolgálatot teljesítő állománnyal felvett kérdővek és az interjúk összesített értékelését is felhasználtam.

4. AZ ELVÉGZETT VIZSGÁLAT TÖMÖR LEÍRÁSA FEJEZETENKÉNT

Az első fejezetben bemutattam a határrendészet és az európai integrált határrendészet fogalmát, illetve ezek helyét a rendészetben, melyet a dolgozat szempontjából a legnagyobb rendszerként értékelek. Ebben a fejezetben azt is igyekeztem a gyakorlati tapasztalatok és a szakirodalom alapján összefoglalni, hogy milyen területeken tetten érhető ma a gyakorlatban az Európai Integrált Határigazgatási rendszer működése, illetve ez hogyan valósul meg a magyar és a román határrendészeti munka során.

A második fejezetet Magyarország és a szomszédos államok – ezen belül is különösen Románia – közötti rendészeti együttműködési megállapodások elemzésének szenteltem.

A harmadik fejezetben térek rá az érintett állomány körében végzett kérdőíves felmérés eredményeinek ismertetésére és elemzésére.

Végül a negyedik fejezetben bemutatom a magyar-román határrendészeti együttműködés, a kutatás eredményei alapján általam javasolt módját, a közös elhelyezéssel történő közös szolgálatellátás rendszerét.

5. ÖSSZEGZETT KÖVETKEZTETÉSEK

A Magyar Köztársaság a kelet-nyugat irányú jogellenes cselekmények főirányvonalában helyezkedik el, melyekkel szemben csak akkor lehet eredményesen fellépni, ha nemcsak az uniós államokkal, hanem a keleti szomszéd-államokkal is intenzív feladat-összehangolást hajt végre a rendészet. Kutatómunkám eredményeként erre a feladatösszehangolásra dolgoztam ki egy hatékony és – mind a létszám-, mind az erőforrás-igény szempontjából – gazdaságos megoldást, amely egyrészt a már kialakult és működő nemzetközi szertenderekre támaszkodik, másrészt azokat továbbfejlesztve a Magyar Rendőrség aktuális helyzetéhez is igazodik, ezáltal új lehetőségeket keresve oldja meg az adódó rendészeti feladatokat.

A határrendészet aktuális kérdéseit és megoldandó problémáit összegezve megállapítottam, hogy noha igen messzire nyúlnak vissza a határrendészeti irányítási rendszer centralizációjának érdekében tett törekvések, még egyáltalán nincs a

folymatnak vége. Nagy szükség van az egységes rendszerre, illetve a rendszer, a Schengen-kódex és a végrehajtási rendeletek egységes értelmezésére az egyes tagállamokban. Ehhez elengedhetetlenül szükségesek a tagállamok közötti két- vagy többoldalú megállapodások, melyeket az Unió és a Schengeni Végrehajtási Egyezmény is szorgalmaz.

Az integrált határigazgatás rendszerét elemezve megállapítottam, hogy az tulajdonképpen két tengely mentén helyezi el a lehetséges együttműködési területeket: régiók és országok közötti, illetve intézmények/hatóságok/társzervek közötti együttműködésre ösztönöz. Összefoglaltam a rendszer napi működésben tetten érhető elemeit is: a schengeni ellenőrzés teljes rendszere, az egy megállásos ellenőrzés, az átfogó mélységi ellenőrzés, a szomszédos államok közötti együttműködés, a FRONTEX Ügynökség, a különféle szoftverek, adatbázisok alkalmazása, illetve a különféle technikai berendezések működtetése, mely utóbbiak terén megállapítottam, hogy a technika gyors fejlődésének következtében a gyakorlatban a lehetőségek még koránt sincsenek olyan mértékben kiaknázva, mint ahogyan ezt a fejlesztések lehetővé tennék.

A magyar és a román határrendészeti rendszer vizsgálata során megállapítottam, hogy a két rendszer hasonló felépítése a két ország együttműködése szempontjából is kedvező, hiszen az azonos szintek közvetlenül tudják kezelni a felmerült problémákat a két ország között. Mindkét országban várhatóak még szervezeti átalakítások, ami véleményem szerint szükséges is, hiszen az igények és a feladatok struktúrája oly mértékben megváltoztak, hogy azt már nem lehet a régi struktúrában kezelni. A hatékonyság a rugalmasabb, gyorsabb reagálást kívánja meg, ehhez azonban magának a rendszernek, a gondolkodásmódnak, a vezetői felfogásnak is változnia kell – ami talán az átszervezés legfontosabb feladata.

A Magyar Köztársaságnak a szomszédos országokkal kötött rendészeti együttműködési szerződéseit vizsgálva arra a következtetésre jutottam, hogy a vonatkozó egyezmények többsége nagyjából hasonló – a határmenti bűnügyi és rendészeti együttműködést a középpontba helyező – célokat fogalmaz meg. Megállapítottam, hogy minden szerződésben megteremtették a jogalkotók a közös kapcsolattartási szolgálati helyek (KKSZH) létrehozásának lehetőségét (melyből jelenleg nyolc működik Magyarországon), javasolják a közös büntetőcsoport létrehozását és – a szerb, illetve az ukrán szerződés kivételével – szabályozzák a közös határmenti járőrszolgálat ellátásának módját, valamint a határon átnyúló megfigyelés és a határon átlépő üldözés kérdéseit is.

A KKSZH-k létrejötte fontos lépés a két ország együttműködésében, de kutatásom során rávilágítottam, hogy ebben a formában korántsem annyira hatékony ez a módszer, mint amennyire a létrehozásuk előtt feltételezték a döntéshozók. Látni kell, hogy a KKSZH-k jelenleg információs bázisként üzemelnek (ebből a szempontból nagyon eredményesen), ahová mind a magyar mind a román fél delegál munkatársakat és biztosítja a munkához szükséges infrastruktúrát (adatbázisok, számítógépes hálózatok, eszközök), ám az itt dolgozó munkatársak nem rendelkeznek intézkedési jogosultsággal. A KKSZH-k létrehozása ugyanakkor jó példa arra, hogy **lehetséges** a közös elhelyezést, illetve a munkavégzéshez szükséges infrastruktúrát közösen

megteremteni.

A szerződésekből elvi lehetőségként megjelenő közös járőrszolgálat vizsgálatok megállapítottam, hogy ez az együttműködési forma a gyakorlatban csak kampányszerűen, időszakosan működik. A többi szomszédos országgal kötött megállapodásokhoz hasonlóan a magyar-román egyezmény is lehetőséget biztosít a közös szolgálatellátásra, de ez a mai napig nem valósult meg kellő hatékonysággal, holott nagy szükség lenne rá. Az általam kidolgozott és az értekezésben bemutatott rendszer ezt a két – már meglévő, de nem kellő hatékonysággal alkalmazott eljárást – ötvözi: közös elhelyezéssel történő, közös szolgálatellátásra tettem javaslatot.

Kutatásom során megvizsgáltam azt is, hogy a közös elhelyezéssel történő közös szolgálatellátás kialakításával kapcsolatban milyen attitűdökkel rendelkeznek a végrehajtásban közvetlenül érintett munkatársak. Összességében megállapítottam, hogy mind a kérdőíves felmérés, mind a vezetőkkel készített interjúk azt igazolták vissza, hogy a javaslatomnak van létjogosultsága.

Megállapítottam azt is, hogy a tapasztalt fenntartások leginkább a két ország határrendészeti kultúrájának eltérései, a jogi szabályozás különbözőségei és a finanszírozás kérdései köré csoportosulnak. Úgy gondolom, ezeket az akadályokat a megfelelő előkészítéssel ki lehet majd küszöbölni – erre tettem is javaslatot az általam kidolgozott rendszer bevezetéséről írt fejezetben. Mind az interjúk, mind a kérdőíves felmérés megerősített abban, hogy szükség van a közös elhelyezéssel történő közös járőrszolgálatra, hiszen a megfelelő információáramlás biztosítása mellett ez a megoldás az intézkedések hatékonyságát és gyorsaságát is fokozná. Összegezve a kutatás tapasztalatait megállapítottam, hogy amennyiben a rendszer bevezetése kellő körültekintéssel történik, akkor az érintett állomány a kezdeményezés mellé állítható, támogatni tudja a koncepciót.

Az interjúk során három olyan tényező merült fel, melyet a válaszadók nagy százaléka jónak, hatékonynak tart, ezeket is figyelembe vettem az új rendszer kialakításánál:

- a rendelkezésre álló technika hatékonyabb alkalmazása;
- egységes szolgálati rendszer;
- rendszeres után- és továbbképzések.

A kutatás során felhalmozódott és összegzett tapasztalataim alapján döntéstámogató, döntéselőkészítő javaslatot tettem a magyar-román határrendészeti együttműködés rendszerének korszerűsítésére. Az általam javasolt megoldás főbb pontjai a következők:

- Négy új közös szolgálati helyet kell létrehozni, melyeknél a két ország határrendészeti szervei által kijelölt vezetők egymás mellé rendeltségben dolgoznak majd egy szűkkörű, de jól felkészült és technikai eszközökkel megfelelően ellátott állománnyal.
- Az új szervezeti egységek igen összetett feladatok megoldására is képesek lehetnek, így a közös határszakaszon ki tudják majd váltani a határrendészeti kirendeltségeket.

Megállapítottam azt is, hogy az új szervezeti egységek létrehozásának alapja a kormányzati akarat és a parlamenti jóváhagyás mindkét ország részéről. Ezután a szükséges felsővezetői és szakmai bizottsági egyeztetések után a legfontosabb lépés a nyolc új vezető kiválasztása és megfelelő felkészítése a feladatok ellátására. Véleményem szerint az állomány kiválasztásába és felkészítésébe már ezeket az új vezetőket is célszerű bevonni.

6. ÚJ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK

1. A magyar és a román határigazgatási rendszer átfogó vizsgálatával igazoltam, hogy a schengeni követelmények egyöntetű teljesülése lehetővé teszi, a kétoldalú rendészeti megállapodások pedig megteremtik egy korszerűbb és hatékonyabb határrendészeti együttműködési rendszer kialakítását. Fentiek alapján elsőként dolgoztam ki a közös elhelyezéssel történő közös szolgálatellátás bevezetésének a feltételrendszerét.
2. Meghatároztam a rendszer hatékony működtetéséhez szükséges személyi és technikai feltételeket, illetve konkrét tartalommal javaslatot tettem a rendszer bevezetésének módjára is.
3. Az érintett állomány és a vezetők körében végzett felmérésem alapján megállapítottam, hogy a megkérdezettek többsége mind a magyar, mind a román oldalon egyértelműen támogatja és a gyakorlatban megvalósíthatónak tartja a közös szolgálatellátást.
4. Bizonyítottam, hogy a magyar-román államhatáron átnyúló jogellenes cselekmények megelőzése, felfedése, kezelése a közös elhelyezéssel történő közös szolgálatellátási rendszer bevezetésével a jelenleg szolgálatban lévő létszámhoz képest jelentősen kisebb élőerővel és lényegesen egyszerűbb szervezeti keretek között (kevesebb kirendeltséggel) megvalósítható.

7. A KUTATÁSI EREDMÉNYEK GYAKORLATI FELHASZNÁLHATÓSÁGA

A kutatás jellege magában hordozza a hasznosítás lehetőségét, hiszen egy gyakorlati rendszer kidolgozása és bevezetésének elősegítése volt kutatásom legfőbb célja. Meggyőződésem, hogy az általam felvázolt rendszer nemcsak a magyar-román közös határszakaszon, hanem a többi határon is megfelelő megoldást jelenthet, sőt lehetőséget látok arra, hogy Európában máshol is bevezetésre kerüljön, amennyiben a magyarországi tapasztalatok kedvezően alakulnak.

Meggyőződésem, hogy a Rendőrség előtt álló kihívásoknak a szervezet csak akkor tud megfelelni, ha szakít korábbi merev és hierarchikus működésével és hajlandó egy rugalmasabb, a környezeti változásokhoz jobban alkalmazkodó szervezeti struktúrára és működésre átállni. Ezért azt gondolom, hogy a kutatási eredményeim alapján felvázolt együttműködési rendszer, illetve az alapját képező gondolkodásmód, amelyre dolgozatomban kis léptékben (egyetlen határszakaszon) javaslatot tettem, kis átalakítással megállná a helyét a Rendőrség más területein is. El tudom képzelni, hogy a vezetői szintek csökkentésével, hatékonyabb munkaszervezéssel és a rendelkezésre álló anyagi, technikai és humán erőforrások sokkal jobb kihasználásával más területeken is

lehetne nagyon jó eredményeket felmutatni. Ehhez persze elsősorban a régi beidegződések és gondolkodásmód átalakítására lenne szükség, amely embert próbáló feladat.

8. AJÁNLÁSOK

- Vizsgálataim alapján arra a következtetésre jutottam, hogy a közös elhelyezéssel történő közös szolgálatellátás rendszere kellően rugalmas és hatékony megoldást nyújt a határrendészet előtt ma álló kihívások leküzdéséhez. Amennyiben ez a rendszer a magyar-román közös határszakaszon jól működik, javaslom a bevezetését a többi határszakaszon is.
- Javaslom megvizsgálni annak a lehetőségét is, hogyan lehetne a dolgozatban körvonalazott szemléletmódot a Rendőrség teljes szervezetére nézve alkalmazni (vezetői hierarchia csökkentése, rugalmasabb, ütőképesebb, jobban szervezett csapatok működtetése stb).

9. A DOKTORJELÖLT TÉMÁVAL KAPCSOLATOS PUBLIKÁCIÓS JEGYZÉKE

LEKTORÁLT FOLYÓIRATBAN MEGJELENT CIKKEK

1. Papp Csaba: Stabil hőkamera rendszer kialakítása a zöldhatáron. Hadmérnök on-line, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Katonai Műszaki Kar és a Katonai Műszaki Doktori Iskola on-line tudományos folyóirata, Budapest, IV. Évfolyam 2. szám 417-429. o., 2009. június. ISSN 1788 1919. URL cím: http://hadmernok.hu/2009_2_papp.php
2. Papp Csaba - Solymosi Krisztina - Horváth László - Hullám István: A biztonság fokozása a Magyar Köztársaság schengeni külső határszakaszán. Hadmérnök on-line, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Katonai Műszaki Kar és a Katonai Műszaki Doktori Iskola on-line tudományos folyóirata, Budapest, V. Évfolyam 2. szám 417-429. o., 2010. június. ISSN 1788 1919. URL cím: http://hadmernok.hu/2010_2_papp_etal.php

IDEGEN NYELVŰ KIADVÁNYBAN MEGJELENT CIKKEK

1. Papp Csaba-Horváth László: Control of the Vehicular Transport of Dangerous Goods and Observance of Regulations Regarding Drivers' Hours at the Romanian-Hungarian Border. In: Agora, Vol. 3, 2009. pp. 315-320. Fundatia Agora, Oradea. ISSN: 1843-570x
2. Horváth, László - Papp, Csaba: Controlul transportului international de bunuri si pasageri la frontiera comuna dintre Romania si Ungaria. In: Revista Dreptul publicatie lunara de doctrina si practica judiciara. Nr. 1/2010. Bucuresti. pp. 135-141, ISSN: 1018-04-35

3. Papp, Csaba: Possibilities for introducing new technical devices on the external Schengen borders of the Republic of Hungary, AARMS Academic and Applied Research in Military Science Vol. 10, Issue 2 (2010) Budapest, pp. 247-261, ISSN 1788-0017 (Online), ISSN 1588- 8789 (Print) URL cím: <http://www.zmne.hu/aarms/index.htm>

KONFERENCIA KIADVÁNYBAN MEGJELENT ELŐADÁSOK

1. Papp, Csaba: Sarcinile Externa ale politiei in legatura in refugiatii la inpectoratul judeteau de politie Hajdú-Bihar. In: Criminalitatea transfrontaliera la granita dintre prezent si viitor. Fundatia Agora, Oradea, 2009. ISBN 978-963-596-690-5
2. Papp Csaba: Együttműködés a magyar-román határszakaszon, Külső Határok Alap, Határrendészeti Vezetői Szakmai Konferencia, Mezőkövesd, 2010. június 15-17.

10. A DOKTORJELÖLT SZAKMAI-TUDOMÁNYOS ÉLETRAJZA

Papp Csaba Lajos nyugállományú rendőr mérnök alezredes, rendőrségi tanácsos 1966-ban született Berettyóújfaluban. Középiskolai tanulmányait Jászberényben, az Erősáramú Szakközépiskolában háztartási gépszerelő, elektrolakatosként végezte. Ezt követően Szentendrén kezdte meg tanulmányait a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán, ahol 1988-ban avatták határőrtisztté, illetve ezzel párhuzamosan itt szerzett általános gépészmérnöki másoddiplomát is.

Szakmai kihívásként első tiszti beosztását az akkori Nyírbátori Határőr Kerület, Lónyai Határőr Őrsén kapta mint őrsparancsnok-helyettes. 1991-ben áthelyezték parancsnoknak a Bagaméri Határőrizeti Kirendeltségre, ahol munkája mellett 1996-ban elvégezte a Rendőrtiszti Főiskola Bűnügyi átképzőjét, majd 2001-ben a Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Belügyi Gazdasági szakértő szakát.

2004-ben a Határőrség szervezetkorszerűsítése kapcsán összevonásra kerültek a határforgalmi és a határőrizeti kirendeltségek. Ekkor az újonnan felállításra került Nyírábrányi Határrendészeti Kirendeltség vezetésével bízták meg, melynek kapcsán a Debreceni repülőtér szakmai irányítása is hozzátartozott.

2006-ban a Schengeni ellenőrzés során az ő prezentációjának köszönhetően kiválóra vizsgázott a Debreceni nemzetközi repülőtér. Ezután szakmai hozzáértését elismerve a Nyíregyházi Repülőtér vezetését is rá bízták.

2007-ben a Rendőrség és a Határőrség integrációját előkészítő légi munkacsoportban kapott megbízatást és ebben az évben tanácsossá nevezték ki.

Az integrációt követően 2008. január 01-től a Hajdú-Bihar megyei Rendőr-főkapitányság szervezetén belül az újonnan létrehozott Határrendészeti Szolgálat vezetője lett. Ezzel egy idejűleg az Igazságügyi és Rendészeti Miniszter Úr kinevezte a Magyar Köztársaság, Román 2. számú határszakasz határmegbízott-helyettesének.

Fordulatos és szakmai kihívásoktól nem mentes életútja során számos a feladatokhoz igazodó egyéb iskolarendszerű és szakmai tanfolyamon vett részt, így többek között 2005-ben elvégezte a Belügyminisztérium Rendészeti és Bűnmegelőzési Intézet Rendészeti vezetővé képzőjét, majd ugyanitt 2008-ban a Rendészeti mestervezetővé képző tanfolyam követelményeit is sikerrel teljesítette. Ezen kívül idegen nyelvi tanulmányokat is folytatott, melyeket követően középfokú angol és orosz nyelvvizsgát szerzett.

2010-ben nyugállományba vonult, majd néhány hónappal később kinevezték a Debreceni Nemzetközi Repülőtér ügyvezető igazgatójává.

Doktori tanulmányait a ZMNE BJKMK Katonai Műszaki Doktori Iskolájában kezdte meg 2009-ben és 2011-ben szerzett abszolutóriumot. Kutatási témája: A magyar-román államhatáron átnyúló rendészeti együttműködés korszerűsítési lehetőségeinek kutatása. Több alkalommal vett részt különféle külföldi és hazai tudományos konferenciákon, amelyeken rendszeresen előadást is tartott.

Budapest, 2013. szeptember 9.